

Αριθμός πρωτ.: 495/2014

Αριθμός Απόφ: 1791/2017

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

(Διαδικασία Έκουσίας Δικαιοδοσίας)

Συγκροτήθηκε από τη δικαστή, Ειρηνοδίκη, Ηρακλείου [REDACTED] [REDACTED] που ορίστηκε με πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Ηρακλείου, με τη σύμπραξη της γραμματέως [REDACTED]

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 20-9-2016, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ: [REDACTED] του Ιωάννη και της Καλλιόπης, κατόχου του με αριθμ. [REDACTED] και με Α.Φ.Μ. [REDACTED] Α' Δ.Ο.Υ. Ηρακλείου Κρήτης, κατοίκου κοινότητας [REDACTED] Ηρακλείου Κρήτης, [REDACTED] που παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου του Δαριβιανάκη Μαρίας.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ:

- 1) Το Τραπεζικό Ίδρυμα με την επωνυμία [REDACTED] [REDACTED] που εδρεύει στην Αθήνα, οδός [REDACTED] και εκπροσωπείται νόμιμα, που δεν παραστάθηκε.
- 2) Η Ανώνυμη Τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία [REDACTED] [REDACTED] και υπό τον διακριτικό τίτλο « [REDACTED] [REDACTED] η οποία εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού [REDACTED] [REDACTED] και εκπροσωπείται νόμιμα, που δεν παραστάθηκε.

- 3) Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία [REDACTED] [REDACTED] που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού [REDACTED] και εκπροσωπείται νόμιμα, για την οποία παραστάθηκε η πληρεξούσια δικηγόρος της [REDACTED]

Ο αιτών ζήτησε να γίνει δεκτή η από 10-3-2014 με αριθμό πρωτοκόλλου 495/2014 αίτησή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του δικαστηρίου αυτού και προσδιορίστηκε που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, γράφτηκε στο πινάκιο με αριθμό 23 κι εκφωνήθηκε στη σειρά της από αυτό.

Κατά τη σημερινή δημόσια συζήτηση της υποθέσεως, παραστάθηκαν οι διάδικοι, όπως σημειώνεται παραπάνω, και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις υπ' αριθμ. 117814/20-3-2014 και 117804/20-3-2014 εκθέσεις επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Ηρακλείου [REDACTED] προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται ανωτέρω, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην πρώτη και δεύτερη των καθ' ων αντίστοιχα, οι οποίες, όμως, δεν εμφανίστηκαν στη δικάσιμο κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το πινάκιο, οπότε πρέπει να δικαστούν ερήμην. Ωστόσο, το Δικαστήριο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης, σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρο 754 παρ. 2 ΚΠολΔικ).

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρ. 747 παρ. 2, 118 ΚΠολΔ και 1 επ. Ν.3869/2010 συνάγεται ότι η αίτηση του άρθρ. 4 παρ. 1 Ν.3869/2010 για να είναι ορισμένη πρέπει να αναφέρει ότι ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας και ότι βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του. Περαιτέρω, στην αίτηση πρέπει να περιέχεται ακριβής περιγραφή της οικογενειακής

κατάστασης του οφειλέτη (έγγαμος ή μη, προστατευόμενα μέλη), όπως και το συνολικό ύψος των βιοτικών του αναγκών, δίχως όμως να χρειάζεται ανάλυση των επιμέρους στοιχείων του κόστους αυτών. Εξάλλου, η ανωτέρω αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει: α) κατάσταση της περιουσίας του αιτούντος και των εισοδημάτων του ίδιου και της συζύγου του, εφόσον υπάρχει, β) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών. Εκτός των ως άνω αναφερομένων, ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για την πληρότητα του ορισμένου της εν λόγω αίτησης. Ως εκ τούτου, ο χρόνος κατάρτισης των δανειακών συμβάσεων, η κατάσταση της περιουσίας και των εισοδημάτων του αιτούντος κατά τον χρόνο δανεισμού του, η αιτία του δανεισμού αυτού και οι μηνιαίες δόσεις που κατέβαλλε, όπως και το πώς περιήλθε ο οφειλέτης σε κατάσταση γενικής και μόνιμης αδυναμίας πληρωμών, δεν αποτελούν αναγκαίο περιεχόμενο της αίτησης, αλλά ζητήματα κρίσεως κατόπιν απόδειξης (βλ. Αιτιολογική Έκθεση Ν.3994/2011, ο οποίος αντικατέστησε το άρθρ. 236 ΚΠολΔ, ΜΠρΗρακλείου 21/2013 ΕΔΥΠ 1/2014 σελ. 17 επ., ΜΠρΑλεξανδρούπολης 190/2012, ΜΠρΠειρ 141/2014, ΕιρΠειρ 60/2012, Ειρ.Ακράτας 7 και 8/2012 αδημ., ΕιρΝικαίας 39/2012 ΝΟΒ 2012/1444, ΕιρΚορίνθου 67/2012 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, Βενιέρης-Κατσάς «Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 Για Τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα», Νομική Βιβλιοθήκη, 2011, σελ. 137 και Εισήγηση Αθ. Κρητικού με τίτλο «Αοριστία της κατ' άρθρ. 4 παρ. 1 αιτήσεως του οφειλέτη περί υπαγωγής του στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010» στο από 28ης-30η/01/2013 Σεμινάριο ΕΣΔΙ με θέμα «Ζητήματα Ερμηνείας και Εφαρμογής των Νόμων α) 3869/2010 και β) 4055/2012 αρμοδιότητας Ειρηνοδικείων», σελ. 8-10). Περαιτέρω, η διάταξη του άρθρ. 388 ΑΚ, σε συνδυασμό με την αρχή της καλόπιστης εκτέλεσης των ενοχών, που καθιερώνεται από την διάταξη του άρθρ. 288 ΑΚ, στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής του οφειλέτη και την επαναφορά της ισορροπίας μεταξύ των μερών, αφού ληφθεί υπόψη η παροχή εκείνη που διαταράχθηκε, λόγω διαφόρων απρόβλεπτων περιστατικών, χωρίς να παραβλέπεται η ασφάλεια των συναλλαγών και γενικότερα του Δικαίου. Περαιτέρω, η υπερχρέωση των πολιτών και ο εξ αυτής αποκλεισμός τους από την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα οδήγησε στην θέσπιση του Ν.3869/2010, με σκοπό την απελευθέρωση των οφειλετών από την κατάσταση παραγωγικής αδράνειας και εγκλωβισμού στην οποία έχουν περιέλθει. Ο ως άνω Νόμος αποβλέπει

στην δυνατότητα να δοθεί δεύτερη ευκαιρία στο υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο για επανένταξη στην κοινωνική και οικονομική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει (βλ. Αιτιολογική Έκθεση Ν.3869/2010 και ΕιρΑκράτας 7 και 8/2012 ό.π.). Βασικότερες αιτίες υπερχρέωσης θεωρούνται η εισοδηματική στενότητα, τα υψηλά επιτόκια στον χώρο της καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων από τραπεζικές εταιρείες, οι ατυχείς προγραμματισμοί, αλλά και τυχόν απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών. Οι επαχθείς για τις πιστώτριες συνέπειες από την υπαγωγή των αιτούντων στο Ν.3869/2010 συνιστούν, βέβαια, επέμβαση στις απαιτήσεις τους, οι οποίες όμως διαμορφώθηκαν σε υψηλά σε σχέση με το ύψος του χορηγηθέντος κεφαλαίου ποσά, λόγω των επιτοκίων που ισχύουν στον χώρο της καταναλωτικής πίστης, με συνέπεια την υπερχρέωση των πολιτών, που καθιστά αναγκαία τη μείωση των απαιτήσεών τους αυτών ή/και την επιμήκυνσή τους, ώστε να εξασφαλιστεί στους οφειλέτες ελάχιστο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης και να μπορέσουν αυτοί να επανενταχθούν στην οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα κάτι που αποτελεί σκοπό του Νόμου και εξυπηρετεί το γενικότερο κοινωνικό συμφέρον, το οποίο υπερτερεί αυτού των πιστωτριών τραπεζών (βλ. ΜΠρΑλεξανδρούπολης 190/2012 ό.π. και ΕιρΛάρισας 65/2013 αδημ.). Απαραίτητη προϋπόθεση για την υπαγωγή του αιτούντος στις διατάξεις του Ν.3869/2010 είναι αυτός να έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής, σύμφωνα με τις επιταγές της παρ. 1 του άρθρ. 1 του ανωτέρω Νόμου. Αδυναμία, άλλωστε, συνιστά όχι απαραίτητα κάποιο έκτακτο γεγονός, όπως πρόβλημα υγείας, αλλά και παράγοντες όπως αστοχία σχετικά με τις οικονομικές δυνατότητες του δανειολήπτη και ατυχείς προγραμματισμοί (βλ. ΕιρΠάρου 82/2013 αδημ.). Σε αδυναμία πληρωμών βρίσκεται και ο οφειλέτης, ο οποίος καταβάλλει όλα του τα χρέη αλλά δεν μπορεί να καλύψει επαρκώς και με αξιοπρέπεια τις στοιχειώδεις ανάγκες τους. Έτσι και τα πρόσωπα, τα οποία ως οφειλέτες ικανοποιούν τις απαιτήσεις των πιστωτών τους, όπως λ.χ. με βάση εκχώρησης μισθού, ενδέχεται να πληρούν την προϋπόθεση της μόνιμης αδυναμίας πληρωμών (ΕιρΘες 6464/2015, Βενιέρης-Κατσάς «Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 Για Τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα», Νομική Βιβλιοθήκη, 2015, σελ. 145). Αυτή πρέπει να εξετάζεται υπό το πρίσμα της αξιοπρεπούς διαβίωσης και σε περίπτωση μη κάλυψης αυτής, η

κάλυψη των απαιτήσεων των πιστωτών δεν αναιρεί την περιέλευσή τους σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών (ΕιρΝ.Ιωνίας 6/2011, ΕιρΕλευσ. 12/2012, ΕιρΗρακλ 24/2012, ΕιρΣπερχ 15/2012). Περαιτέρω, μονιμότητα της αδυναμίας πληρωμών υπάρχει, όταν ο οφειλέτης αδυνατεί να παρακολουθήσει το ληξιπρόθεσμο των χρεών του και να προβεί στη σχετικώς άμεση ικανοποίησή τους. Έτσι, η ανεργία του οφειλέτη ή η μείωση των εισοδημάτων του κατά τρόπο που δεν διαφαίνεται να αναστρέφεται σύντομα, αποτελούν στοιχεία μονιμότητας, αφού συμβάλλουν σε μια κατάσταση στάσιμη, η οποία δεν βελτιώνεται ούτε αναμένεται να βελτιωθεί κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, προς διευκόλυνση ροής χρημάτων και προς ικανοποίηση των πιστωτών. Αντιθέτως, δεν υπάρχει μονιμότητα στις περιπτώσεις πρόσκαιρης οικονομικής στενότητας, που μπορεί να δημιουργείται από μια έκτακτη και απρόβλεπτη δαπάνη, περιοδικής αδυναμίας πληρωμών, μεταβατικών καταστάσεων ή απλής δυστροπίας. Εξάλλου, γενικότητα της αδυναμίας πληρωμών υφίσταται όταν αυτή αφορά σε ουσιώδες τμήμα των χρεών του οφειλέτη, χωρίς να απαιτείται η μη ικανοποίηση του συνόλου των χρεών του. Περαιτέρω, ο Νομοθέτης δεν επιδιώκει την ένταξη στην διαδικασία του Ν.3869/2010 των οφειλετών εκείνων που καρπώθηκαν οφέλη από την υπερχρέωσή τους και βρέθηκαν σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών με έντονη την δική τους υπαιτιότητα. Προς τούτο, στο άρθρ. 1 παρ. 1 Ν.3869/2010 επιβάλλεται ως προϋπόθεση υπαγωγής στην διαδικασία ο δανειολήπτης να μην έχει περιέλθει με δόλο σε αδυναμία πληρωμών. Επιπροσθέτως, στη διάταξη του άρθρου 9 του Ν.3689/2010 ορίζεται η διαδικασία ρευστοποίησης της περιουσίας και προστασίας της κύριας κατοικίας του οφειλέτη και, ειδικότερα, όσον αφορά στη δεύτερη ορίζεται ότι: «Ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει στο δικαστήριο πρόταση εκκαθάρισης ζητώντας να εξαιρεθεί από την εκποίηση βεβαρημένο ή μη με εμπράγματα ασφάλεια ακίνητο, που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του, εφόσον τούτο δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις όριο αφορολόγητης απόκτησης πρώτης κατοικίας, προσαυξημένο κατά πενήντα τοις εκατό. Στην περίπτωση αυτή, το δικαστήριο ρυθμίζει την ικανοποίηση απαιτήσεων των πιστωτών σε συνολικό ποσό που μπορεί να ανέρχεται μέχρι και στο ογδόντα τοις εκατό της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου της κύριας κατοικίας, όπως αυτή αποτιμάται από το δικαστήριο. Η ρύθμιση μπορεί να προβλέπει και περίοδο χάριτος. Η εξυπηρέτηση της

οφειλής γίνεται με επιτόκιο που δεν υπερβαίνει αυτό της ενήμερης οφειλής ή το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που ίσχυε σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τον τελευταίο μήνα, για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, χωρίς ανατοκισμό. Οι απαιτήσεις των πιστωτών που έχουν εμπράγματα ασφάλεια στο ακίνητο ικανοποιούνται προνομιακά από τις καταβολές του οφειλέτη με βάση την παρούσα παράγραφο». Από την ανωτέρω διάταξη συνάγεται ότι η εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας δεν είναι τελείως ανώδυνη για τον οφειλέτη, αλλά αυτός αναλαμβάνει μία πρόσθετη υποχρέωση, πέραν αυτής που του επιβάλλεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο της δικαστικής ρύθμισης των χρεών του άρθρου 8 Ν.3869/2010, η απαλλαγή από τα οποία είναι ανεξάρτητη από την εξυπηρέτηση του πρόσθετου χρέους για τη διάσωση της κύριας κατοικίας. Ειδικότερα, όταν το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή της προβλεπόμενης από την ανωτέρω διάταξη ευνοϊκής ρύθμισης, αφού θα μπορούσε να διατάξει, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 9 του ανωτέρω νόμου, τη ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας, την εξαιρεί από την εκποίηση, ρυθμίζει την ικανοποίηση των πιστωτών, των οποίων οι απαιτήσεις ανέρχονται μέχρι το 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας, επιβάλλοντας στον οφειλέτη την πρόσθετη υποχρέωση να καταβάλει ποσό ίσο με το 80% της αξίας αυτής. Έτσι, με βάση τη ρύθμιση αυτή, το Δικαστήριο καλείται ουσιαστικά να προβεί σε αναδιάρθρωση των υπολοίπων των χρεών του οφειλέτη, που δεν θα ικανοποιηθούν από τις καταβολές του αρθρ.8 παρ. 2 προς όλους τους πιστωτές του, επιβάλλοντας σ' αυτόν την εξυπηρέτηση ενός πρόσθετου χρέους που αποτελείται από το σύνολο των υπολοίπων των παλαιών χρεών του. Διαφορετική ερμηνεία της διάταξης αυτής, σύμφωνα με την οποία εναπόκειται στην κρίση του Δικαστηρίου το ποσό που θα οριστεί για τη διάσωση της κατοικίας με ανώτατο όριο το 80% της αντικειμενικής της αξίας της, έχοντας τη δυνατότητα να καθορίσει το ανωτέρω ποσό σε μικρότερο από το προκύπτον από το ανωτέρω ποσοστό (έτσι: Αθ. Κρητικός, ό.π., σ.217, παρ. 24), δεν μπορεί να βρει έρεισμα στη γραμματική διατύπωση της διάταξης, αφού η επίδικη φράση αναφέρεται όχι σε δυνατότητα του Δικαστηρίου προσδιορισμού του ποσοστού, αλλά στο ανώτατο όριο της πρόσθετης αυτής επιβάρυνσης του οφειλέτη, με την έννοια ότι, εφόσον το

ύψος της οφειλής του είναι μεγαλύτερο του 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας του, θα απαλλαγεί του πέραν του 80% ποσού της οφειλής. Μία αντίθετη ερμηνεία της διάταξης θα οδηγούσε σε απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη του, σύμφωνα με τη ρύθμιση του αρθ. 8 παρ. 5, ακόμα και με μηδενικές καταβολές και, με την παράλληλη ρύθμιση του αρθρ. 9 παρ.2 του ανωτέρω νόμου, σε μικρές καταβολές, δυσανάλογες της αξίας της κύριας κατοικίας του, με διατήρηση του περιουσιακού του αυτού στοιχείου. Ταυτόχρονα, οι πιστωτές θα στερούνταν ένα σημαντικό περιουσιακό στοιχείο του οφειλέτη τους για την ικανοποίηση μέρους, έστω, των απαιτήσεων τους, πράγμα αντίθετο με το σκοπό του νόμου, όπως αυτός συνάγεται τόσο από τη διάταξη του αρθρ. 9 παρ.1 που δίνει τη δυνατότητα στο δικαστήριο να διατάξει την εκποίηση και της κύριας κατοικίας, όσο και απ' αυτή του αρθ. 4 παρ. 1 που επιβάλλει στον οφειλέτη την υποχρέωση στο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών που θα υποβάλει να λαμβάνει υπόψη, με εύλογο τρόπο και συσχέτιση, τόσο τα συμφέροντα των πιστωτών όσο και την περιουσία και τα εισοδήματα του. Εξάλλου, κατά την εισηγητική έκθεση του νόμου, μ' αυτόν δίνεται μεν η δυνατότητα στον οφειλέτη να απαλλαγεί από τα χρέη του, εφόσον όμως δεν υφίστανται περιουσιακά στοιχεία για την ικανοποίηση των πιστωτών του, ειδικά δε επί διάσωσης της κύριας κατοικίας του, η δυνατότητα αυτή παρέχεται στον οφειλέτη υπό τους όρους και διαδικασίες που δεν θα θίγουν τα συμφέροντα των πιστωτών. Εφόσον ο οφειλέτης δεν μπορεί να ανταπεξέλθει στην πρόσθετη αυτή υποχρέωση, εναπόκειται στη βούληση του η εξαίρεση ή μη της κύριας κατοικίας του από την εκποίηση, αφού το δικαστήριο μπορεί να τη διατάξει μόνο μετά από αίτημά του και όχι αυτεπάγγελα. Με βάση λοιπόν τη ρύθμιση του αρθρ. 9 παρ. 2 του ν.3869/2010, εφόσον τα υπόλοιπα των χρεών του οφειλέτη, μετά τις καταβολές της ρύθμισης του αρθ. 8 παρ. 2 του ιδίου νόμου, υπερβαίνουν το ποσό του 80% της αντικειμενικής αξίας της κατοικίας του, το Δικαστήριο θα προβεί σε ρύθμιση, επιβάλλοντας του πρόσθετο χρέος για την εξόφληση των οφειλών του αυτών ίσο με το ποσό αυτό του 80%, απαλασσόμενου του υπολοίπου των χρεών με την τήρηση της ρύθμισης. Εφόσον, όμως, τα υπόλοιπα των χρεών του είναι μικρότερα του 80%, θα υποχρεωθεί σε καταβολές μέχρι την εξάντληση του οφειλόμενου ποσού. Περαιτέρω, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη και τη διάρκεια της σύμβασης δυνάμει της οποίας χορηγήθηκε η πίστωση στον οφειλέτη, καθορίζει περίοδο

τοκοχρεωλυτικής εξόφλησης της οφειλής, η διάρκεια της οποίας δεν δύναται να υπερβαίνει τα τριάντα πέντε έτη. Σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει για τις καταβολές στο πλαίσιο του άρθρου 8 παρ.2, ο νόμος, στην περίπτωση εξαίρεσης της κύριας κατοικίας, δεν παραθέτει κριτήρια για τον καθορισμό του ύψους των μηνιαίων καταβολών. Γενικά κριτήρια είναι η ηλικία του οφειλέτη, η παρούσα οικονομική του κατάσταση και η προοπτική βελτίωσης της, χωρίς να τυγχάνει, στην προκείμενη περίπτωση, εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 8 παρ.5 του νόμου, κατά την οποία υπάρχει δυνατότητα ορισμού και μηδενικών καταβολών. Ο οφειλέτης, προκειμένου να διασώσει την κύρια κατοικία του, είναι αναγκασμένος να καταβάλει στο πλαίσιο του άρθρου 9 παρ.2 του νόμου, τις δόσεις που θα ορίσει το Δικαστήριο, έστω και αν έχει ελάχιστα εισοδήματα που μόλις επαρκούν για τη διαβίωση του. Ωστόσο, το Δικαστήριο έχει τη δυνατότητα, κατά τη διάταξη του άρθρου 9 παρ.2 του ανωτέρω νόμου, να ορίσει κάποια περίοδο χάριτος, κάποια, δηλαδή, χρονική περίοδο, κατά την οποία ο οφειλέτης δεν υποχρεούται να καταβάλει κανένα ποσό στο πλαίσιο της παραπάνω διάταξης. Για τη χορήγηση της περιόδου χάριτος δεν απαιτείται αίτημα του οφειλέτη, η διάρκεια της δε δεν προβλέπεται από το νόμο, αλλά επαφίεται στην εύλογη κρίση του Δικαστηρίου (ΜΠρ Θεσ. 17753/2012 ΝΟΜΟΣ, Ειρ. Πάτρας 2/2011 ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΚατ. 13/2013 αδημ.). Εξάλλου, ως κατοικία χαρακτηρίζεται εκείνη που χρησιμεύει για την κάλυψη των βασικών στεγαστικών αναγκών του οφειλέτη και της οικογένειάς του (Βενιέρης - Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, έκδοση 2013, σελ. 460 επ.). Γίνεται λοιπόν σαφές ότι η παρεχόμενη με το άρθρο 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010 ευχέρεια διάσωσης της κύριας κατοικίας του οφειλέτη δεν ελαττώνει τις εξοφλητικές υποχρεώσεις του τελευταίου ούτε στερεί κάποιο ουσιώδες αποτέλεσμα από τους πιστωτές του, αφού στην ουσία «ο οφειλέτης υποχρεώνεται να εξαγοράσει την εξαίρεση», καταβάλλοντος σε έντοκες δόσεις ένα ποσό που δεν απέχει από το συνήθως προσδοκώμενο από μία αναγκαστική εκποίηση εισπρακτικό αποτέλεσμα.

Με την κρινόμενη αίτηση, όπως αυτή παραδεκτά με δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου του αιτούντος, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως, διορθώθηκε και συμπληρώθηκε, ο αιτών επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τις μετέχουσες πιστώτριες, ζητά, αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή του

κατάσταση που εκθέτει αναλυτικά, τη δικαστική ρύθμιση των χρεών του, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει με σκοπό την απαλλαγή του απ' αυτά. Με αυτό το περιεχόμενο, η αίτηση αρμοδίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά την διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 3 του ν. 3869/2010 και 741 επ. ΚΠολΔ). Είναι δε αρκούτως ορισμένη, καθόσον περιέχει όλα τα κατά νόμο (άρθρο 4 παρ. 1 Ν.3869/2010) στοιχεία, ήτοι: 1) κατάσταση της περιουσίας αιτούντος και των πάσης φύσεως εισοδημάτων του ίδιου και της συζύγου του, 2) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, 3) σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του και 4) αίτημα ρύθμισης αυτών με σκοπό την προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή του (Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, δεύτερη έκδοση (2012), σελ. 90-93, αριθ. 2-6), απορριπτομένης ως αβάσιμης της σχετικής ένστασης που προέβαλε η τρίτη των καθ' ων. Είναι δε νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 8, 9 και 11 του Ν 3869/2010, πλην του αιτήματος να απαλλαγούν οι αιτούντες από το υπόλοιπο των οφειλών τους, διότι ασκείται πρόωρα και χωρίς να πληρούνται οι προς τούτο προϋποθέσεις και για το λόγο αυτό θα πρέπει το εν λόγω αίτημα να απορριφθεί ως απαράδεκτο. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 11 παρ.1 του Ν 3869/2010, το αίτημα απαλλαγής από κάθε υπόλοιπο οφειλής αποτελεί αντικείμενο μεταγενέστερης αιτήσεως του οφειλέτη-αιτούντος, η οποία υποβάλλεται στο Δικαστήριο μετά την κανονική εκτέλεση από αυτόν όλων των υποχρεώσεων που επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται επί της αιτήσεως του άρ. 4, παρ. 1 του Ν 3869/2010. Η αίτηση για απαλλαγή από υπόλοιπα χρεών κοινοποιείται στους πιστωτές (κατ' άρθρο 11, παρ. 1 του Ν 3869/2010) και επ' αυτής το Δικαστήριο εκδίδει απόφαση, με την οποία πιστοποιεί την απαλλαγή του οφειλέτη από το υπόλοιπο των οφειλών. Άλλωστε, εν προκειμένω, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρ. 69 ΚΠολΔ ώστε να θεωρηθεί ότι η πρόωρη δικαστική προστασία ζητείται επιτρεπτως. Επομένως, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να εξεταστεί παραπέρα ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη.

Επιπλέον, η πληρεξούσια δικηγόρος της τρίτης πιστώτριας αρνείται την ένδικη αίτηση και προβάλλει, τόσο με δήλωση που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά όσο και με τις εμπρόθεσμα και νομότυπα κατατιθέμενες προτάσεις της: 2) την ένσταση μη μόνιμης

αδυναμίας πληρωμών, η οποία θα πρέπει να απορριφθεί, αφού η αδυναμία αυτή έγκειται κυρίως στα σοβαρά προβλήματα υγείας του αιτούντος, 3) την ένσταση ανειλικρινούς δήλωσης, η οποία είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, αφού από τα προσκομιζόμενα προκύπτει η ειλικρίνεια των ισχυρισμών του, 4) την ένσταση δόλιας περιέλευσης σε αδυναμία πληρωμής, η οποία θα πρέπει να απορριφθεί ως νομικά αβάσιμη, αφού η αδυναμία του αιτούντος δεν οφείλεται σε δόλο, αλλά στη μείωση που υπέστη το οικογενειακό εισόδημά του, ετήσιο και μηνιαίο, εξαιτίας της ανεργίας της συζύγου του, των σοβαρών προβλημάτων υγείας του ίδιου του αιτούντος, των εκτάκτων εισφορών, των πρόσθετων φορολογικών επιβαρύνσεων καθώς και την αύξηση του κόστους ζωής, 5) την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, η οποία είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, διότι η απαγόρευση της άσκησης του δικαιώματος που ορίζει το άρθρο 281 ΑΚ, με τους όρους που αυτό προβλέπει είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα το οποίο απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού δικαίου και όχι από διατάξεις δικονομικές (βλ. σχετ. ΑΠ 1006/1999 ΕΛΛΔνη 40.1718, ΑΠ 392/1997 ΕΛΛΔνη 38.1842, ΕφΠειρ 357/2005 ΔΕΕ 2005.1066, ΕφΛαρ 474/2005 Αρμ 2005.1768, ΕφΠατρ 964/2004 ΑχΝομ 2005.22, ΕφΘεσ 1729/2003 Αρμ 2004.1401, ΕφΘράκ 221/2000, ΕφΔωδ 280/1998 ΕΕμπΔ 1999.830, ΕφΠειρ 270/1996 ΔΕΕ 1996.706, ΕφΑθ 9861/1995 ΕΛΛΔνη 39.172, ΕφΑθ 6428/1994 ΕΛΛΔνη 36.1547, ΕφΠειρ 535/1994 ΑρχΝ 1995.415), όπως είναι αυτές του Ν 3869/2010, που προβλέπουν τη διαδικασία υπαγωγής των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων στο ρυθμιστικό πεδίο αυτού.

Από την δέουσα εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης της μάρτυρος του αιτούντος (το καθ' ου δεν εξέτασε μάρτυρα), η οποία περιέχεται στα ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά, όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που προσκομίστηκαν στον φάκελο της κρινόμενης υπόθεσης, τα οποία οι διάδικοι επικαλούνται, άλλα εκ των οποίων μνημονεύονται ρητά στην παρούσα και άλλα όχι, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική εκτίμηση της διαφοράς, αποδείχθηκαν κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών ήταν, κατά την κατάθεση της αίτησης, [REDACTED] και από το γάμο τους αυτόν έχουν αποκτήσει τρία ενήλικα τέκνα. Ο αιτών είναι [REDACTED] και λαμβάνει αναπηρική σύνταξη, λόγω σοβαρού προβλήματος υγείας. Το ύψος της σύνταξης ανέρχεται πλέον στο ποσό των

460,00 ευρώ μηνιαίως. Η σύζυγός του κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης είναι άνεργη χωρίς να έχει εισοδήματα από οποιαδήποτε άλλη πηγή.

Κατά τα παρελθόντα έτη τα ετήσια εισοδήματα του αιτούντος και της συζύγου του ήταν επαρκή ώστε να ανταπεξέρχονται στις δανειακές τους υποχρεώσεις, όπως αποδεικνύεται συγκριτικά από τα προσκομιζόμενα Εκκαθαριστικά Σημειώματα της Δ.Ο.Υ. Ηρακλείου των οικονομικών ετών 2005, 2006, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012 και 2015. Ο αιτών και η οικογένειά του κατοικούν σε ακίνητο κυριότητας του ιδίου στην κοινότητα [REDACTED] [REDACTED] Ηρακλείου Κρήτης και ειδικότερα στην θέση [REDACTED]. Συγκεκριμένα, το εν λόγω κτίσμα είναι ισογείου, συνολικής έκτασης 107,62 τ.μ, και αποτελεί κατασκευή του 2008, οπότε και κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα αποπερατώθηκε. Το εν λόγω ακίνητο, το οποίο αποτελεί ένα ενιαίο ακίνητο, ήτοι μια ενιαία και αδιαίρετη κατοικία, αποκτήθηκε με βάση το με αρ. 2665/11-1-2008 προσκομιζόμενο συμβόλαιο γονικής παροχής ακινήτου. Το ακίνητο αυτό κείται σε οικόπεδο συνολικού εμβαδού 301,12 τ.μ. επί του οποίου διαθέτω πλήρη κυριότητα. Σε καμία περίπτωση δεν διαθέτει αγοραστική αξία σημαντική, σε σχέση με προγενέστερες εποχές, ήτοι η εμπορική του αξία ανέρχεται στο ποσό περί των 35.000,00 ευρώ. Επιπλέον, σύμφωνα με το εκδοθέν φύλλο υπολογισμού αξίας ακινήτου συμβολαιογράφου, η αντικειμενική αξία του κτίσματος αναρχείται στο ποσό των 48.694,39 ευρώ, ενώ η αντικειμενική αξία του οικοπέδου ανέρχεται στο ποσό των 3.765,31 ευρώ. Τα όρια του εν λόγω ακινήτου είναι τα εξής: Β,Ν,Α,Δ, με κοινοτικό δρόμο, εν μέρει με ιδιοκτησία [REDACTED] και εν μέρει με ιδιοκτησία [REDACTED], με ιδιοκτησία [REDACTED] και με ιδιοκτησία [REDACTED]. Τούτο το ακίνητο αποτελεί και τη μόνη άρα προστατευόμενη κατοικία τους και οικογενειακή τους στέγη. Επίσης, διαθέτει κατά πλήρη κυριότητα αγροτεμάχια, τα οποία είναι συνενωμένα ήτοι βρίσκονται το κάθε ένα πλησίον του άλλου στην κοινότητα [REDACTED] Ηρακλείου Κρήτης, περιοχή [REDACTED] α) θ. 'Ελαιώνες', συνολικής έκτασης 3.000,00 τ.μ., τα σύνορα του οποίου είναι τα εξής: Β, Ν, Α, Δ με ιδιοκτησία [REDACTED] με αγροτικό δρόμο, με ιδιοκτησία [REDACTED] με ιδιοκτησία [REDACTED] η εμπορική του αξία ανέρχεται στο ποσό περί των 2.800,00 ευρώ, β) [REDACTED] 1.500,00 τ.μ., τα σύνορα του οποίου είναι τα εξής: Β,

N, A, Δ με αγροτικό δρόμο, με ιδιοκτησία [REDACTED]
[REDACTED] η εμπορική του αξία ανέρχεται στο ποσό
περί των 1.700,00 ευρώ, γ) θ. [REDACTED] 500,00 τ.μ., τα σύνορα του οποίου
είναι τα εξής: B, N, A, Δ με αγροτικό δρόμο, με ιδιοκτησία [REDACTED]
η εμπορική του αξία ανέρχεται στο ποσό περί των 700,00 ευρώ.

Επί των εν λόγω αγροτεμαχίων διαθέτει, ο ίδιος, συνολικά 110 ρίζες
ελιές, από όπου βγάζουν το λάδι της οικογένειάς τους, ήτοι ο ίδιος και τα δύο
τέκνα του, κάθε δεύτερο χρόνο, προκειμένου να μην το αγοράζουν και έτσι να
ζημιώνονται ακόμα περισσότερο στο ήδη επιβαρυνμένο οικογενειακό τους
εισόδημα. Τον μήνα Δεκέμβριο εκάστου έτους λαμβάνει ως αγροτική
ενίσχυση/επιδότηση ελαιολάδου το ποσό των 613,08 ευρώ, το οποίο
αποτελεί έναν πρόσθετο πόρο διαβίωσης του μέσω του οποίου καλύπτει
βασικές βιοτικές ανάγκες του αλλά και ένα μέρος των δανειακών του οφειλών
και υποχρεώσεων. Τα εν λόγω αγροτεμάχια, στο σύνολο τους, έχουν
ελάχιστη εμπορική αξία και ουδέν αγοραστικό ενδιαφέρον. Περαιτέρω, ο
αιτών έχει στην πλήρη ιδιοκτησία του το με αριθμ. κυκλοφορίας [REDACTED]
επιβατικό όχημα, μάρκας RENAULT MEGANE, έτους πρώτης κυκλοφορίας
το 1996 και με σημερινή εμπορική αξία που ανέρχεται στο ποσό περί των
ευρώ 1.800,00 ευρώ. Άλλο αξιόλογο περιουσιακό στοιχείο δεν διαθέτει ο
αιτών.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της κρινόμενης
αίτησης, ο αιτών δανείσθηκε από τις καθ' ων πιστώτριές του και οφείλει σε
αυτές κατά τον ίδιο χρόνο συνολικά το ποσό των 58.075,58€, οι απαιτήσεις
δε αυτές θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης στις πιστώτριες- κατά
πλάσμα του νόμου- ληξιπρόθεσμες και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία
τους κατά τον χρόνο κοινοποίησης αυτής, με εξαίρεση την παρακάτω
αναφερόμενη απαίτηση της τρίτης των καθ' ων, που είναι εξασφαλισμένη με
ειδικό προνόμιο ή εμπράγματο δικαίωμα, η οποία και συνεχίζει να εκτοκίζεται
μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης επί της αίτησης με επιτόκιο
ενήμερης οφειλής (άρθρο 6 παρ. 3 του ν.3869/2010), των οποίων το ύψος
δεν αμφισβητήθηκε από τους πιστωτές. Συγκεκριμένα: (1) στην πρώτη των
καθ' ων οφείλει εκ της με αριθμ. 2069264345/2006 σύμβασης προσωπικού-
καταναλωτικού δανείου, το συνολικό ποσό των 954,30€, και συγκεκριμένα για
κεφάλαιο το ποσό των 953,53€, για τόκους 0,77€ και για έξοδα 0,00€, στην
οποία έχει συμβληθεί ως οφειλέτης, (2) Στη δεύτερη των καθ' ων οφείλει εκ

της με αριθμ. 1999100600260/1999 σύμβασης καταναλωτικού δανείου, το συνολικό ποσό των 1.141,72€, και συγκεκριμένα για κεφάλαιο το ποσό των 874,87, για τόκους 211,50€ και για έξοδα 55,35€, στην οποία έχει συμβληθεί ως οφειλέτης (3) Στην τρίτη των καθ' ων οφείλει: (α) εκ της με αριθμ. 1027740000003300/2010 σύμβασης καταναλωτικού δανείου, το συνολικό ποσό των 9.534,33€, και συγκεκριμένα για κεφάλαιο το ποσό των 9.482,6€, για τόκους 51,67€ και για έξοδα 0,00€, στην οποία έχει συμβληθεί ως οφειλέτης, (β) εκ της με αριθμ. 10277400002232007/2008 σύμβασης στεγαστικού δανείου, το συνολικό ποσό των 46.445,23€, και συγκεκριμένα για κεφάλαιο το ποσό των 45.824,76€, για τόκους 51,67€ και για έξοδα 530,87€, στην οποία έχει συμβληθεί ως οφειλέτης. Προς εξασφάλιση της ανωτέρω υπ' αριθμ. 10277400002232007/2008 σύμβασης έχει εγγραφεί υπέρ της τρίτης των καθ' ων προσημείωση στην κύρια κατοικία του αιτούντος. Η ενήμερη μηνιαία δόση του ανωτέρω στεγαστικού δανείου, το οποίο αποτελεί και τον κυριότερο όγκο του δανεισμού του αιτούντος, ανερχόταν στα 343,1€ κατά μέσο όρο. Τα μηνιαία εισοδήματα του αιτούντος κατά το χρόνο του δανεισμού ανέρχονταν γύρω στα 1.800€, ενώ κατά το χρονικό αυτό σημείο συνυπολογιζόταν και το εισόδημα από την δραστηριότητα της συζύγου του, η οποία εργαζόταν ως ιδιωτική υπάλληλος σε ιδιωτική επιχείρηση ήτοι σε [REDACTED] με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου και ο μισθός της ανερχόταν στο ποσό των 800,00 ευρώ μηνιαίως. Ωστόσο, το έτος 2009, η τελευταία αντιμετώπισε σοβαρό πρόβλημα με την υγεία της και σταμάτησε να εργάζεται. Επομένως, το μηνιαίο εισόδημα της οικογένειας του αιτούντος επαρκούσε τόσο για την κάλυψη των μηνιαίων βιοτικών αναγκών της οικογένειάς του, όσο και για την αποπληρωμή των μηνιαίων δόσεων των ανωτέρω δανείων, Ωστόσο, εξαιτίας της μείωσης των μηνιαίων αποδοχών του αιτούντος, εξαιτίας της ανεργίας της συζύγου του, των αυξημένων οικονομικών αναγκών λόγω των σοβαρών προβλημάτων υγείας του ίδιου και της συζύγου του, της εν γένει αύξησης του κόστους ζωής, της ραγδαίας αύξησης της φορολογίας κατά τα τελευταία έτη αλλά και εσφαλμένες εκτιμήσεις ως προς τις δυνατότητες αποπληρωμής, ο αιτών έχει ήδη περιέλθει σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τις καθ' ων πιστώτριές του. Η αδυναμία του αυτή είναι γενική, καθώς με το μηνιαίο οικογενειακό του εισόδημα, όπως αυτό διαμορφώθηκε, αδυνατεί και τις στοιχειώδεις μηνιαίες

βιοτικές ανάγκες της οικογενείας του να καλύπτει και τη συνολική μηνιαία δόση των επίδικων δανείων να αποπληρώνει. Εξάλλου, η αδυναμία του είναι μόνιμη, επειδή δεν αναμένεται αύξηση του οικογενειακού του εισοδήματος κατά το προσεχές μέλλον, ενόψει των μνημονιακών νόμων που περιορίζουν ολοένα τις συντάξεις αλλά και της αύξησης του ΦΠΑ στα καταναλωτικά αγαθά και της γενικότερης φορολογικής και ασφαλιστικής πολιτικής που εφαρμόζεται στη χώρα μας. Εξάλλου, λόγω της ανεργίας της συζύγου του, σε συνδυασμό με το αυξημένο ποσοστό ανεργίας, λόγω της οικονομικής κρίσης που πλήττει την Χώρα και τους χαμηλούς μισθούς που προτείνει η αγορά, δεν αναμένεται η σύζυγος του αιτούντος να ανεύρει σύντομα εργασία, από την οποία να προσδοκάται σημαντική μεταβολή των εισοδημάτων της οικογένειάς τους.

Επομένως, συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος οι προϋποθέσεις για καταβολή μηδενικών δόσεων για τα τρία πρώτα χρόνια από τη δημοσίευση της απόφασης, αφού πληρούνται στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις του άρθρου 8 παρ.5 του Ν. 3869/2010. Οι μηνιαίες καταβολές του αιτούντος προς τους πιστωτές του ορίζονται μηδενικές, με οριστική απαλλαγή του χωρίς επαναξιολόγηση, αφού δεν πρόκειται να βελτιωθεί η οικονομική του κατάσταση, ενώ η υποχρέωση καταβολής μηνιαίων δόσεων θα οδηγούσε σε εξαθλίωση του οφειλέτη-αιτούντος, γεγονός το οποίο θα παραβίαζε τη γενική αρχή του δικαίου κατά την οποία κανείς δεν υποχρεούται στα αδύνατα (ΑΠ 288/2000 ΔΕΕ 2000, σελ. 743). Το Δικαστήριο δεν προβαίνει σε ορισμό νέας δικασίμου για τον επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών του αιτούντος, διότι με βάσει τα ανωτέρω αποδειχθέντα, κρίνει ότι δεν πρόκειται να βελτιωθεί το εισόδημά του, ενώ η ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών θα πραγματοποιηθεί με τις καταβολές στα πλαίσια του άρθρου 9 παρ.2. Σε κάθε περίπτωση οι πιστωτές ή ο αιτών δύνανται, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 8 του Ν. 3869/2010 να προβούν στην τροποποίηση της παρούσας αποφάσεως, εφόσον τούτο δικαιολογείται από μεταγενέστερα γεγονότα ή μεταβολές της περιουσιακής κατάστασης και των εισοδημάτων του τελευταίου (ΕιρΘεσ 1752/2012 ΕλλΔνη 53.863 με παρατηρήσεις Αθανάσιου Κρητικού, ο οποίος διατυπώνει την άποψη, με την οποία συντάσσεται το παρόν Δικαστήριο, ότι σε περίπτωση μηδενικών καταβολών λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, για τις οποίες δεν αναμένεται βελτίωση, οι από την αρχή οριζόμενες μηδενικές καταβολές θα έχουν ως διάρκεια την ανώτατη προβλεπόμενη στο νόμο, ΕιρΧαλκ 346/2011

αδημ., Ιάκωβος Βενιέρης και Θεόδωρος Κατσάς εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα», 2011, σελ. 252).

Στη συνέχεια, αφού δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων και προβάλλεται σχετικό αίτημα από τον αιτούντα για εξαίρεση της κύριας κατοικίας του, θα πρέπει να οριστούν καταβολές με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9§2 ρύθμιση. Συνεπώς, αφού πληροί η ως άνω οικία τις προϋποθέσεις του νόμου για την εξαίρεσή της, εφόσον είναι το μοναδικό ακίνητο του αιτούντος οφειλέτη, που μπορεί να χρησιμεύσει ως κύρια κατοικία της οικογένειάς του, πρέπει να γίνει δεκτό και ως ουσιαστικά βάσιμο το αίτημά τους και να εξαιρεθεί το ως άνω ακίνητο από την εκποίηση. Έτσι, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της ως άνω κύριας κατοικίας του. Ο αιτών θα πρέπει να καταβάλει το 80% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου, ήτοι θα πρέπει να καταβάλει 38.955,512 ευρώ (48.694,39 x 80%). Το 80% της αντικειμενικής αξίας ως βάση υπολογισμού του ποσού των καταβολών αποτελεί το ανώτατο όριο της επιβάρυνσης του οφειλέτη με την έννοια ότι οι πάνω από το όριο αυτό απαιτήσεις δεν ικανοποιούνται, από την άλλη δε πλευρά δεν μπορεί η ικανοποίηση των απαιτήσεων να γίνει σε μικρότερο ποσοστό. Η αποπληρωμή του ποσού των 38.955,512 ευρώ θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Παράλληλα θα πρέπει να χορηγηθεί στον αιτούντα περίοδος χάριτος πέντε (3) ετών, ώστε να ανακάμψει οικονομικά, ο δε χρόνος τοκοχρεωλυτικής εξόφλησης του ποσού αυτού πρέπει να οριστεί σε είκοσι (20) έτη, λαμβανομένων υπόψη του ύψους της οφειλής του αιτούντος, της οικονομικής του δυνατότητας και της ηλικίας του. Η μηνιαία δόση, που θα καταβάλλει ο αιτών στα πλαίσια της ρύθμισης αυτής, ανέρχεται στο ποσό των 162,314 ευρώ (38.955,512 ευρώ/ 240 μήνες). Από τις καταβολές αυτές θα ικανοποιηθεί προνομιακά η απαίτηση της τρίτης των καθ' ων, που προέρχεται από την ανωτέρω περιγραφόμενη σύμβαση χορήγησης στεγαστικού δανείου, η οποία είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένη και συγκεκριμένα με προσημείωση στην ως άνω κατοικία του αιτούντος (άρθρο 9 παρ. 2 ν. 3869/2010). Τα αγροτεμάχια του αιτούντος, τα οποία περιγράφονται αναλυτικά ανωτέρω, προσδοκείται ότι δε θα

συγκεντρώσουν αγοραστικό ενδιαφέρον, ενόψει της μικρής αξίας τους σε σχέση και με τις οφειλές του αιτούντος και σε σχέση και με την αμοιβή που θα πρέπει να λάβει ο εκκαθαριστής, λαμβανομένης υπόψιν της θέσης του, της εκτάσεως του, ενώ ενδεχόμενη εκποίηση του θα προκαλέσει μεγαλύτερη βλάβη στον οφειλέτη, αλλά και στους πιστωτές του, καθότι από την εκμετάλλευσή του ο αιτών εξοικονομεί δαπάνη για την αγορά ελαιολάδου, το ποσό της οποίας (δαπάνης) υπολογίστηκε στην μηνιαία δόση αποπληρωμής των οφειλών του. Συνεπώς, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, η εκποίησή του, θα οδηγήσει σε μείωση των εσόδων και αύξηση των δαπανών του αιτούντος και με τον τρόπο αυτό ουδόλως θα ωφεληθούν οι πιστωτές. Μετά δε τη στάθμιση των εκατέρωθεν συμφερόντων, το Δικαστήριο κρίνει ότι η εκποίηση των ως άνω αγροτεμαχίων, η οποία μάλιστα δεν είναι βέβαιη, ενόψει και της μικρής αγοραστικής τους αξίας στην παρούσα οικονομική συγκυρία, δε θα ωφελήσει ουσιωδώς τα συμφέροντα των πιστωτών. Για αυτό το λόγο τα αγροτεμάχια αυτά πρέπει να εξαιρεθούν της εκποίησησεως. Επίσης, και το ΗΠΙ 7567 ΙΧΕ, που χρησιμεύει για τις ανάγκες μετακίνησης του αιτούντος και της οικογένειάς του, λόγω της χαμηλής εμπορικής του αξίας κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, πρέπει να εξαιρεθεί από την εκποίηση, καθώς τα έξοδα εκποίησης (αμοιβή Εκκαθαριστή, δημοσιεύσεις κλπ) θα είναι δυσανάλογα της εμπορικής του αξίας, η δε θέση των καθ' ων πιστωτριών, σε περίπτωση που το ανωτέρω ΙΧΕ εκποιηθεί, δεν αναμένεται να βελτιωθεί ουσιωδώς (βλ. ΕιρΔράμας 85/2012, ΕιρΚόνιτσας 3/2013 αδημ., ΕιρΛάρισας 65/2013 ό.π., ΕιρΠειρ 462/2014 αδημ. και Κρητικός, ό.π., σελ. 206-207). Κατά συνέπεια των παραπάνω, πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει η αίτηση ως βάσιμη και στην ουσία της και να ρυθμιστούν τα χρέη του αιτούντος, κατά τα ως άνω οριζόμενα, με σκοπό την απαλλαγή του σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 1 του ν.3869/2010, με την τήρηση των όρων της ρύθμισης. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του Ν.3869/2010. Εξάλλου, εφόσον, δεν προβλέπεται δυνατότητα άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της αποφάσεως αυτής [άρθρο 14 του ίδιου νόμου] δεν ορίζεται σχετικό παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει απόντων του πρώτου και της δεύτερης των καθ' ων και παρουσία των λοιπών διαδίκων.

Δέχεται κατά ένα μέρος την αίτηση.

Ρυθμίζει κατά τρόπο οριστικό τα χρέη του αιτούντος με μηδενικές μηνιαίες καταβολές προς τις πιστώτριες του επί τρία έτη, χωρίς επανασυζήτηση, από τον επόμενο μήνα από την δημοσίευση της απόφασης.

Εξαιρεί της εκποίησης την χρησιμοποιούμενη ως κύρια κατοικία του αιτούντος, ήτοι ενός ακινήτου κυριότητας του ιδίου στην κοινότητα [REDACTED] Ηρακλείου Κρήτης και ειδικότερα στην θέση [REDACTED] Συγκεκριμένα, το εν λόγω κτίσμα είναι ισόγειο, συνολικής έκτασης 107,62 τ.μ, και αποτελεί κατασκευή του 2008, οπότε και κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα αποπερατώθηκε. Το εν λόγω ακίνητο, το οποίο αποτελεί ένα ενιαίο ακίνητο, ήτοι μια ενιαία και αδιαίρετη κατοικία, αποκτήθηκε με βάση το με αρ. 2665/11-1-2008 προσκομιζόμενο συμβόλαιο γονικής παροχής ακινήτου. Το ακίνητο αυτό κείται σε οικόπεδο συνολικού εμβαδού 301,12 τ.μ. επί του οποίου ο αιτών διαθέτει πλήρη κυριότητα.

Επιβάλλει στον αιτούντα την υποχρέωση να καταβάλει για την εξαίρεση από την εκποίηση της ως άνω κατοικίας του, το ποσό των τριάντα οχτώ χιλιάδων εννιακοσίων πενήντα πέντε ευρώ και πεντακοσίων δώδεκα λεπτών (38.955,512 ευρώ), η αποπληρωμή του οποίου θα γίνει σε είκοσι έτη (20) με 240 ισόποσες μηνιαίες δόσεις των εκατόν εξήντα δύο ευρώ και τριακοσίων δεκατεσσάρων ευρώ (162,314 ευρώ), με τις οποίες θα ικανοποιηθεί προνομιακά η απαίτηση της τρίτης των καθ' ων, που προέρχεται από την από 7-7-2008 με υπ' αριθμ. λογαριασμού 10277400002232007 σύμβαση στεγαστικού δανείου, η οποία είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένη. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει την 1η ημέρα του επόμενου μήνα τρία χρόνια μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης και θα γίνεται μέσα στο πρώτο πενθήμερο έκαστου ημερολογιακού μήνα, εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Εξαιρεί από την εκποίηση τα αγροτεμάχια, τα οποία είναι συνενωμένα ήτοι βρίσκονται το κάθε ένα πλησίον του άλλου στην κοινότητα [REDACTED]

Τεμένους Ηρακλείου Κρήτης, περιοχή [REDACTED] α) θέση [REDACTED] συνολικής έκτασης 3.000,00 τ.μ., τα σύνορα του οποίου είναι τα εξής: Β, Ν, Α, Δ με ιδιοκτησία [REDACTED] με αγροτικό δρόμο, με ιδιοκτησία [REDACTED] με ιδιοκτησία [REDACTED], η εμπορική του αξία ανέρχεται στο ποσό περί των 2.800,00 ευρώ, β) θέση [REDACTED] 1.500,00 τ.μ., τα σύνορα του οποίου είναι τα εξής: Β, Ν, Α, Δ με αγροτικό δρόμο, με ιδιοκτησία [REDACTED] η εμπορική του αξία ανέρχεται στο ποσό περί των 1.700,00 ευρώ, γ) θέση [REDACTED] 500,00 τ.μ., τα σύνορα του οποίου είναι τα εξής: Β, Ν, Α, Δ με αγροτικό δρόμο, με ιδιοκτησία [REDACTED] η εμπορική του αξία ανέρχεται στο ποσό περί των 700,00 ευρώ. Από λοιπά τα περιουσιακά στοιχεία του αιτούντος εξαιρείται και το με αριθμό κυκλοφορίας [REDACTED] αποκλειστικής κυριότητας, νομής και κατοχής του, επιβατικό όχημα, μάρκας RENAULT MEGANE, έτους πρώτης κυκλοφορίας το 1996 και με σημερινή εμπορική αξία που ανέρχεται στο ποσό περί των ευρώ 1.800,00 ευρώ. Είναι απολύτως αναγκαίο για τις μετακινήσεις τους, καθότι μένουν σε περιοχή εκτός του Ηρακλείου, γεγονός που καθιστά την μετακίνηση του αιτούντος και της συζύγου του με αυτοκίνητο, απαραίτητη, προκειμένου να έχουν πρόσβαση στα δημόσια νοσοκομεία του Ηρακλείου και σε ιατρούς λόγω της ανάγκης συχνής ιατρικής παρακολούθησης και των δυο τους.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο Ηράκλειο σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις -12-2017, χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι αυτών, παρουσία της γραμματέως [REDACTED].

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Νικολέττα Καρανικόλα

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Φωτεινή Ζαχαροπούλου

α/α

Φωτεινή Ζαχαροπούλου
Αναπληρώτρια Προϊσταμένη
της Γραμματείας
του Ειρηνοδότη του Ηρακλείου